

Datum van
inontvangstneming

:

21/11/2016

Zaak C-390/16**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

13 juli 2016

Verwijzende rechter:

Szombathelyi Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 mei 2016

Verdachte:

De Szombathelyi Törvényszék (regionale rechter Szombathely, Hongarije) gaf op 19 mei 2016 te Szombathely, zonder terechtzitting, de volgende

BESCHIKKING

In de zaak betreffende de erkenning van de werking van een tegen   de verdachte, uitgesproken buitenlandse beslissing heeft de verwijzende rechter de behandeling van de zaak geschorst en het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) de volgende prejudiciële vragen over de uitlegging van het Unierecht gesteld:

- 1) Moeten de **artikelen 67 VWEU en 82 VWEU** aldus worden uitgelegd dat zij zich, met betrekking tot een verdachte in wiens strafzaak reeds definitief uitspraak is gedaan bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van een rechter van een andere lidstaat van de Europese Unie, ertegen verzetten dat op nationaal niveau een bij een nationale regeling vastgestelde strafprocedure of andere procedure wordt gevoerd die de „erkenning” of wijziging van de werking van een buitenlandse beslissing tot doel heeft en ten gevolge waarvan die buitenlandse beslissing moet worden geacht door een nationale rechter te zijn gegeven?
- 2) Is een nationale procedure, met name de in de §§ 46 tot en met 48 van de Hongaarse wet XXXVIII van 1996 „inzake de erkenning van de werking” [van buitenlandse veroordelingen] in Hongarije vastgestelde procedure, die

in een lidstaat wordt ingeleid na afloop van een bij definitieve beslissing (met betrekking tot dezelfde persoon en dezelfde feiten) in een andere lidstaat voltooide strafprocedure – in het licht van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 [betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie] – verenigbaar met het ne bis in idem-beginsel dat is neergelegd **in artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord**, ook al heeft die procedure in feite niet tot doel om een dergelijke beslissing ten uitvoer te leggen, maar wel om de grondslag vast te stellen voor de inaanmerkingneming ervan in toekomstige strafprocedures?

(omissis)

MOTIVERING

I.

Krachtens artikel 19, lid 3, onder b), van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en artikel 267 van de geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) verzoekt de Szombathelyi Törvényszék het Hof om **uitlegging van de artikelen 67 VWEU en 82 VWEU, artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) en artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord**, rekening houdend met hetgeen volgt.

II. Feiten

- 1 **In de aanvankelijke procedure (strafprocedure in het buitenland) vastgestelde feiten**: op 7 februari 2015 heeft de Hongaarse staatsburger █████ – met de bewuste en vrijwillige medewerking (mededaderschap) van de Hongaarse staatsburger Antal Kiss, die in een afzonderlijke procedure is veroordeeld bij definitieve beslissing nr. 37 Hv 40/15m van het Landesgericht Wiener Neustadt (arrondissementsrechtbank Wiener Neustadt, Oostenrijk) – te Semmering-Kurort (Oostenrijk) uit winst oogmerk getracht zich wederrechtelijk meester te maken van aan de Österreichische Bundesbahnen (Oostenrijkse federale spoorwegen – ÖBB) toebehorende roerende goederen, namelijk een dieselgenerator, een driepoot met toebehoren, verschillende kabelbundels en verscheidene machines en werktuigen, met een totale waarde van 70 682,33 EUR. De verdachte was voornemens strafbare feiten te plegen met betrekking tot op meer dan 5 000 EUR geschatte goederen, door twee gesloten containers open te breken.

-
- 2 De buitenlandse rechter heeft vastgesteld dat ■ de verdachte, op 8 april 2014 in Hongarije wegens diefstal was veroordeeld tot een voorwaardelijke vrijheidsstraf van een jaar en vijf maanden.
 - 3 Bij beslissing nr. 37 Hv 151/15k-68 van 8 januari 2016, die sinds diezelfde dag definitief is, heeft het Landesgericht Wiener Neustadt ■ de verdachte, die zich sinds 23 november 2015 in voorlopige hechtenis bevond, wegens de genoemde feiten – namelijk een poging tot diefstal, door inbraak, van goederen met een hoge waarde – veroordeeld tot een vrijheidsstraf van veertien maanden. Die rechter heeft de verdachte gelast elf maanden van de straf uit te zitten en heeft de tenuitvoerlegging van drie maanden van de vrijheidsstraf geschorst. Voorts heeft hij de vrijheidsstraf verrekend met de in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd.
 - 4 De buitenlandse – Oostenrijkse – rechter heeft zijn beslissing in een openbare zitting gegeven, waarop de verdachte is verschenen, ook al bevond hij zich in voorlopige hechtenis. De verdachte is in zijn verdediging bijgestaan door een advocaat en heeft zich met behulp van een tolk in zijn moedertaal kunnen uitdrukken.

III. Behandeling van de procedure en relevante omstandigheden van de procedure die zich tot op heden hebben voorgedaan

- 5 Het Landesgericht Wiener Neustadt heeft de beslissing in de zaak, samen met een samenvatting van de noodzakelijke gegevens, doen toekomen aan het Igazságügyi Minisztérium (Hongaars ministerie van Justitie), dat de documenten op 2 maart 2016 heeft ontvangen.
- 6 Het ministerie van Justitie heeft de, in het Duits opgestelde, documenten op zijn beurt doen toekomen aan de materieel en territoriaal bevoegde rechter, de Szombathelyi Törvényszék, opdat hij de in de geldende Hongaarse regeling (onder verwijzing naar § 46 van wet XXXVIII van 1996) vastgestelde „procedure voor de erkenning van de werking van buitenlandse beslissingen” zou voeren.
- 7 Na de vaststelling door de Szombathelyi Törvényszék dat hij volgens § 46, lid 1a, van wet XXXVIII van 1996, zoals thans van kracht in Hongarije, materieel en territoriaal bevoegd is „voor de behandeling van de zaak”, wordt **de procedure bij die rechter** op grond van lid 3 van die bepaling gevoerd overeenkomstig de algemene bepalingen van hoofdstuk XXIX, betreffende bijzondere procedures, van de büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (wet XIX van 1998 houdende invoering van het wetboek van strafrecht; hierna: „wetboek van strafrecht”), zoals van kracht in Hongarije.
- 8 Gelet op het genoemde regelgevend kader moet bij het begin van de procedure worden nagegaan of in de buitenlandse procedure de grondrechten en de belangrijkste bepalingen van het Hongaarse wetboek van strafrecht zijn nageleefd

en is voldaan aan de in de in het vorige punt genoemde wet bepaalde voorwaarden.

- 9 Derhalve heeft de Szombathelyi Törvényszék de hem overgelegde documenten onderzocht en de vertaling ervan in het Hongaars gelast. Tijdens de procedure heeft hij voor █████ de verdachte, ambtshalve een advocaat aangesteld en vastgesteld dat de Oostenrijkse veroordeling van die verdachte niet in het Hongaarse strafregister maar wel in het Europees Strafrecht Informatiesysteem (European Criminal Records Information System; hierna „ECRIS”) was opgenomen. Voort heeft hij vastgesteld dat de vrijheidsstraf ten uitvoer werd gelegd.

Andere taken en mogelijkheden in de nationale procedure

- 10 Met betrekking tot zaken waarin in het buitenland een definitieve beslissing is gegeven, voorziet hoofdstuk XXIX van het in Hongarije van kracht zijnde wetboek van strafrecht in het voeren van een bijzondere (straf)procedure – zonder terechtzitting – die ex novo moet worden ingeleid voor de erkenning van de werking in Hongarije van de tegen de verdachte uitgesproken beslissing. Volgens de geldende Hongaarse regeling moeten de door de verdachte gepleegde feiten worden beoordeeld aan de hand van het ten tijde van het plegen van die feiten dan wel ten tijde van de beoordeling van kracht zijnde Hongaarse wetboek van strafrecht, rekening houdend met de feiten waarover in het buitenland reeds een rechterlijke uitspraak is gedaan.
- 11 In de in 2016 ingeleide procedures voor de erkenning van de werking van de buitenlandse beslissingen moeten, in het algemeen, de bepalingen van het wetboek van strafrecht dat van kracht was ten tijde van het plegen van de feiten (wet IV van 1978) en die van het nieuwe wetboek van strafrecht, dat op 1 juli 2013 in werking is getreden en van kracht is ten tijde van de beoordeling (wet C van 2012), samen worden onderzocht. Dit is geregeld in § 48, lid 3, van wet XXXVIII van 1996. In casu was zowel ten tijde van het plegen van de feiten als ten tijde van de beoordeling – de erkenning van de werking van de buitenlandse beslissing – het bij wet C van 2012 ingevoerde wetboek van strafrecht van kracht, op grond waarvan de gepleegde feiten waarover bij een buitenlandse beslissing uitspraak is gedaan, in de erkenningsprocedure **opnieuw moeten worden gekwalificeerd** overeenkomstig het Hongaarse recht.
- 12 Met betrekking tot de aldus vastgestelde strafbare feiten moeten de punten van het dictum van de buitenlandse beslissing waarbij de strafsancie ten gevolge van de schuldigverklaring van de verdachte wordt opgelegd, worden geherformuleerd overeenkomstig het toepasselijke Hongaarse wetboek van strafrecht – ook al houdt dit in dat een andersoortige strafsancie of een strafsancie met een andere draagwijdte wordt opgelegd – en bovendien moet de Hongaarse „erkenningsbeslissing” alle punten van het dictum van de buitenlandse beslissing

■

weergeven en rekening houden met andere punten van het dictum die naar Hongaars recht onmisbaar zijn.

IV. In de nationale rechterlijke procedure genomen beslissingen

- 13 Gelet op al het voorgaande is de verwijzende rechter van oordeel dat door middel van de uitlegging van het Unierecht moet worden nagegaan of de naar Hongaars recht geldende regeling voor de „erkenning van de werking van buitenlandse beslissingen” verenigbaar is met de wettelijke regeling van de Unie, zodat het gerechtvaardigd is het Hof ter wille van een uniforme uitlegging om een prejudiciële beslissing te verzoeken. Derhalve heeft de verwijzende rechter de bijzondere procedure krachtens § 266, lid 1, onder d), juncto § 555, lid 1, van het wetboek van strafrecht geschorst en het Hof om een prejudiciële beslissing verzocht.

V. Toepasselijke bepalingen

Ontvankelijkheid

- 14 [De verwijzende rechter] verzoekt het Hof om **uitlegging van de artikelen 67 VWEU en 82 VWEU, artikel 50 van het Handvest en artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord, als rechtshandelingen van de Unie, dat wil zeggen van het primaire recht in de Verdragen**, krachtens artikel 19, lid 3, onder b), VEU en artikel 267 VWEU, aangezien die bepalingen de nationale rechter in staat stellen ter wille van een uniforme uitlegging om een prejudiciële beslissing te verzoeken.

Relevante regeling en rechtshandelingen van de Unie met betrekking tot de rechtsgrondslagen van de procedure

- 15 **Artikel 67, lid 3, VWEU luidt:**

„De Unie streeft ernaar een hoog niveau van veiligheid te waarborgen, door middel van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en van racisme en vreemdelingenhaat, maatregelen inzake coördinatie en samenwerking tussen de politie en justitiële autoriteiten in strafzaken en andere bevoegde autoriteiten, alsmede door de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken en, zo nodig, door de onderlinge aanpassing van de strafwetgevingen.”

- 16 **Artikel 82 VWEU bepaalt:**

„1. De justitiële samenwerking in strafzaken in de Unie berust op het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen en omvat

de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten op de in lid 2 en in artikel 83 genoemde gebieden. [...]

2. Voor zover nodig ter bevordering van de wederzijdse erkenning van vonnissen en rechterlijke beslissingen en van de politieële en justitiële samenwerking in strafzaken met een grensoverschrijdende dimensie, kunnen het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure bij richtlijnen minimumvoorschriften vaststellen. In die minimumvoorschriften wordt rekening gehouden met de verschillen tussen de rechtstradities en rechtsstelsels van de lidstaten. [...]"

- 17 Andere ter uitvoering van de aangehaalde bepalingen van het Verdrag vastgestelde Uniebepalingen waarmee rekening moet worden gehouden om de artikelen van het VWEU te kunnen uitleggen

Kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie

Overweging 7 luidt: „De gevolgen die aan veroordelingen uit andere lidstaten worden verbonden, moeten gelijkwaardig zijn aan de gevolgen die aan nationale veroordelingen verbonden worden, en zulks tijdens de fase die aan het strafproces voorafgaat, tijdens het strafproces zelf en bij de tenuitvoerlegging van het vonnis.”

Artikel 3, lid 1, luidt: „Elke lidstaat zorgt ervoor dat in een strafrechtelijke procedure tegen een persoon rekening wordt gehouden met in andere lidstaten tegen de betrokkene uitgesproken, eerdere veroordelingen wegens andere feiten, waarover krachtens de geldende rechtsinstrumenten inzake wederzijdse rechtsbijstand of inzake de uitwisseling van gegevens uit het strafregister informatie is verkregen, zulks voor zover in de lidstaat zelf met eerdere veroordelingen rekening wordt gehouden, en dat aan die in andere lidstaten uitgesproken eerdere veroordelingen rechtsgevolgen worden verbonden, gelijkwaardig aan die welke de nationale wetgeving verbindt aan eerdere veroordelingen in de lidstaat zelf.”

Artikel 3, lid 2, luidt: „Lid 1 is van toepassing tijdens de fase die aan het strafproces voorafgaat, tijdens het strafproces zelf en bij de tenuitvoerlegging van de veroordeling, met name wat betreft de geldende procesrechtelijke regels, inclusief die met betrekking tot de voorlopige hechtenis, de kwalificatie van het strafbare feit, de soort opgelegde straf en de strafmaat, en wat betreft de regels inzake de tenuitvoerlegging van de beslissing.”

- 18 **Artikel 50 van het Handvest** bepaalt dat „[n]iemand opnieuw [wordt] berecht of gestraft in een strafrechtelijke procedure voor een strafbaar feit waarvoor hij in de Unie reeds onherroepelijk is vrijgesproken of veroordeeld overeenkomstig de wet”.

■

19 **Artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord luidt:**

„Een persoon die bij onherroepelijk vonnis door een overeenkomstsluitende partij is berecht, kan door een andere overeenkomstsluitende partij niet worden vervolgd ter zake van dezelfde feiten, op voorwaarde dat ingeval een straf of maatregel is opgelegd, deze reeds is ondergaan of daadwerkelijk ten uitvoer wordt gelegd, dan wel op grond van de wetten van de veroordelende overeenkomstsluitende partij niet meer ten uitvoer gelegd kan worden.”

Nationale regeling

20 **Az 1996. évi XXXVIII. törvény a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről (wet XXXVIII van 1996 inzake internationale rechtshulp in strafzaken)**

„Hoofdstuk IV

RECHTSHULP INZAKE TENUITVOERLEGGING

Algemene bepalingen

§ 46 (1) De minister van Justitie ontvangt de betekeningen die nodig zijn voor de erkenning van de werking van een buitenlandse beslissing, alsmede buitenlandse verzoeken tot overdracht van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel, een beslaglegging op het vermogen of op bepaalde goederen of een maatregel waarbij de toegang tot elektronische gegevens definitief wordt verhinderd en, indien artikel 2 van de onderhavige wet niet verbiedt om er gevolg aan te geven, doet hij ze toekomen aan de bevoegde rechter. De Fővárosi Törvényszék [hoofdstedelijk hof] is materieel en territoriaal bevoegd om te onderzoeken of is voldaan aan de in de onderhavige wet bepaalde voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel, een beslaglegging op het vermogen of op bepaalde goederen of een maatregel waarbij de toegang tot elektronische gegevens definitief wordt verhinderd.

(1a) De materiële en territoriale bevoegdheid voor de erkenning van de werking van een buitenlandse beslissing berust bij de törvényszék [regionale rechter] in wiens rechtsgebied zich de woonplaats of verblijfplaats van de verdachte bevindt. Indien de verdachte niet over een woonplaats of verblijfplaats in Hongarije beschikt, is de törvényszék van de laatste gekende woonplaats of verblijfplaats van de verdachte in Hongarije materieel en territoriaal bevoegd voor de procedure. Indien niet kan worden bepaald welke rechter materieel en territoriaal bevoegd is voor de procedure, is de Fővárosi Törvényszék bevoegd.

(2) De procedure voor de erkenning van beslissingen van de daartoe door een andere lidstaat van de Europese Unie aangewezen centrale autoriteit moet worden

ingeleid vóór de doorhaling in het strafregister, als vermeld in de bij de beslissing van de lidstaat gevoegde informatie.

(3) Tenzij anders is bepaald in de onderhavige wet, voert de rechter de procedure overeenkomstig de algemene bepalingen van hoofdstuk XXIX van het wetboek van strafrecht, betreffende bijzondere procedures, uitgezonderd het bepaalde in § 555, lid 2, onder b) en d).

Afdeling 1

ERKENNING VAN DE WERKING VAN BUITENLANDSE BESLISSINGEN

§ 47 (1) Definitieve beslissingen van buitenlandse rechters hebben dezelfde werking als beslissingen van Hongaarse rechters, op voorwaarde dat de in het buitenland tegen de inbreukmaker gevoerde procedure en de opgelegde straf of toegepaste maatregel niet in strijd zijn met de Hongaarse rechtsorde.

(2) Wanneer over de handelingen van een persoon die onder Hongaarse jurisdictie valt, uitspraak is gedaan door een buitenlandse rechter en deze laatste niet naar aanleiding van een klacht van de Hongaarse autoriteiten of de overdracht van de strafprocedure aan hem heeft gehandeld, beslist de procureur-generaal over de inleiding van de strafprocedure. In dat geval moeten de in het buitenland ten uitvoer gelegde straf, voorlopige hechtenis en huisarrest worden verrekend met de door de Hongaarse rechter opgelegde straf.

(3) Indien de Hongaarse rechter de werking van de buitenlandse beslissing erkent, moet hij worden geacht bij definitieve beslissing uitspraak te hebben gedaan over de feiten.

(4) Als beslissingen van een buitenlandse rechter worden ook aangemerkt definitieve beslissingen van internationale straftribunalen die zijn opgericht krachtens bij wet goedgekeurde internationale verdragen of krachtens een bindende resolutie van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

§ 48 (1) Als de [Hongaarse] rechter uitspraak doet, is hij gebonden aan de feiten die door de buitenlandse rechter zijn vastgesteld.

(2) Tijdens de voor hem gevoerde procedure stelt de [Hongaarse] rechter vast wat de rechtsgevolgen zijn die de Hongaarse wettelijke regeling aan de veroordeling verbindt. Als de door de buitenlandse rechter opgelegde straf of maatregel niet geheel verenigbaar is met de Hongaarse wettelijke regeling, bepaalt de [Hongaarse] rechter in zijn beslissing wat volgens de Hongaarse wettelijke regeling de op te leggen straf of maatregel is, op zodanige wijze dat deze zoveel mogelijk overeenkomt met de door de buitenlandse rechter opgelegde straf of maatregel, en – in het geval van een verzoek tot tenuitvoerlegging – spreekt hij zich uit over de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel.

(3) Bij de vaststelling van de op te leggen straf of maatregel wordt uitgegaan van het toepasselijke recht op het tijdstip van het plegen van het strafbare feit. Indien op het tijdstip van de vaststelling van de op te leggen straf of maatregel de feiten volgens de geldende Hongaarse wet niet langer een strafbaar feit zijn of minder streng worden bestraft, wordt die nieuwe wet toegepast.

(4) Indien de buitenlandse rechter wegens samenloop van verschillende strafbare feiten in zijn beslissing een cumulatieve straf heeft opgelegd en een van de in de beslissing beoordeelde feiten volgens het Hongaarse recht geen strafbaar feit vormt of om andere redenen niet kan worden erkend, laat de [Hongaarse] rechter dat feit in zijn beslissing achterwege en houdt hij bij de vaststelling van de straf rekening met de overige feiten waarop de beslissing is gebaseerd, overeenkomstig het wetboek van strafrecht inzake strafoplegging.

(5) Indien de door de buitenlandse rechter opgelegde vrijheidsstraf wat de wijze van tenuitvoerlegging of de duur ervan betreft, onverenigbaar is met de Hongaarse wettelijke regeling, worden de straf en de duur ervan met betrekking tot het strafbare feit dat volgens de Hongaarse wettelijke regeling overeenstemt met de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, door de [Hongaarse] rechter vastgesteld binnen de in het Hongaarse wetboek van strafrecht bepaalde grenzen voor de vaststelling van de straf en overeenkomstig het bepaalde inzake strafoplegging, waarbij hij ook rekening moet houden met de regels inzake de bepaling van de wijze van tenuitvoerlegging en de verlening van de voorwaardelijke invrijheidstelling. Indien de door de buitenlandse rechter opgelegde vrijheidsstraf korter is dan de overeenkomstig de Hongaarse wettelijke regeling op te leggen vrijheidsstraf – waarbij ook rekening moet worden gehouden met de bepalingen van het wetboek van strafrecht betreffende strafvermindering – komt de duur van de door de [Hongaarse] rechter vastgestelde vrijheidsstraf overeen met de door de buitenlandse rechter opgelegde duur. De door de [Hongaarse] rechter vastgestelde straf mag niet langer zijn dan de door de buitenlandse rechter opgelegde straf.

(6) Indien de buitenlandse rechter een vrijheidsstraf heeft opgelegd en de tenuitvoerlegging van een bepaald deel en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het resterende deel ervan heeft gelast, erkent de [Hongaarse] rechter die vrijheidsstraf alsof na de verplicht ten uitvoer gelegde vrijheidsstraf aan de veroordeelde voorwaardelijke invrijheidstelling is verleend. In dat geval kan [de Hongaarse rechter] bij de bepaling van het tijdstip waarop voorwaardelijke invrijheidstelling is verleend, afwijken van § 38, lid 2, van het wetboek van strafrecht en – indien de duur van de in § 39, lid 1, van het wetboek van strafrecht bedoelde voorwaardelijke invrijheidstelling langer is dan de duur van de in de beslissing van de buitenlandse rechter verleende schorsing – van § 39, lid 1, van het wetboek van strafrecht. In dat geval komt de duur van de voorwaardelijke invrijheidstelling overeen met de duur van de in de beslissing van de buitenlandse rechter verleende schorsing en moet de straf worden geacht te zijn uitgezeten bij het verstrijken van de laatste dag van de aldus vastgestelde voorwaardelijke invrijheidstelling.

(7) De [Hongaarse] rechter deelt de voor het strafregister verantwoordelijke instantie de erkenning van de werking van de buitenlandse beslissing mee.”

21 Hoofdstuk XXIX, betreffende bijzondere procedures, van de büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (wet XIX van 1998 houdende invoering van het wetboek van strafrecht)

In het Hongaarse strafprocesrecht worden door middel van de zogeheten bijzondere procedures, nadat bij definitieve beslissing uitspraak is gedaan over de strafrechtelijke hoofdproblematiek, de incidentele strafrechtelijke kwesties beslecht die nauw verband houden met de hoofdkwestie. Het gaat met andere woorden om vereenvoudigde procedures.

22 § 2 van de Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (wet C van 2012 houdende invoering van het wetboek van strafrecht), van kracht sinds 1 juli 2013, bepaalt:

„(1) Onverminderd de leden 2 en 3 worden strafbare feiten beoordeeld overeenkomstig de strafwet die van kracht was op het tijdstip waarop die feiten zijn gepleegd.

(2) Indien de feiten volgens de nieuwe strafwet die van kracht is ten tijde van de beoordeling van die feiten, niet langer een strafbaar feit vormen of minder zwaar worden bestraft, moet de nieuwe strafwet worden toegepast.

[...].”

23 Dit laatste is relevant omdat het zou kunnen gebeuren dat – ook al was ten tijde van het plegen van de door de buitenlandse rechter beoordeelde feiten het vorige wetboek van strafrecht (wet IV van 1978) nog van kracht – het intussen in werking getreden en ten tijde van de beoordeling van kracht zijnde nieuwe wetboek van strafrecht gunstiger is voor de kwalificatie van de in de buitenlandse beslissing vastgestelde feiten en de strafoplegging (bepaling van de strafmaat), wat de toepassing van het nieuwe wetboek van strafrecht impliceert. De bijzondere regeling inzake de erkenning (§ 48, lid 3, van wet XXXVIII van 1996) heeft alleen betrekking op de toepassing *ratione temporis* van het wetboek van strafrecht met betrekking tot de bepaling van de strafmaat, ondanks het feit dat in een zaak slechts één wetboek van strafrecht kan worden toegepast. In casu was zowel op het tijdstip waarop de feiten zijn gepleegd als ten tijde van de beoordeling dezelfde wet van kracht (nog steeds van kracht), zodat alleen die wet in aanmerking kan worden genomen.

VI. Redenen voor de prejudiciële verwijzing

24 **In het kader van de toepassing van de genoemde regeling heeft de verwijzende rechter opgemerkt dat de procedure voor de erkenning van de**

■

werking van buitenlandse beslissingen in Hongarije op grond van de §§ 46 tot en met 48 van wet XXXVIII van 1996 – waarbij de omstandigheden van de zaak in aanmerking worden genomen – in de praktijk een nieuwe beoordeling en kwalificatie van de feiten waarover de buitenlandse strafrechter reeds een uitspraak heeft gedaan en de oplegging (vaststelling) van een Hongaarse strafsanctie met zich meebrengt. Dit impliceert een wijziging van de buitenlandse beslissing overeenkomstig het Hongaarse recht alsook de toepassing van een nieuwe strafsanctie en, in voorkomend geval, een nieuwe beslissing.

- 25 Die bijzondere procedure doet twijfel rijzen over de verenigbaarheid van de Hongaarse regeling met het in het primaire recht van de Unie (zie met name § 47, lid 3, van wet XXXVIII van 1996) neergelegde beginsel van „wederzijdse erkenning”. Een beslissing van een buitenlandse rechter wordt immers alleen gelijkwaardig geacht aan een in Hongarije uitgesproken veroordeling, met de mogelijkheid om de overige consequenties ervan voor de inbreukmaker (verdachte) toe te passen, indien een Hongaarse rechter de werking ervan in Hongarije volgens die bijzondere procedure heeft erkend.
- 26 In het kader van de toepassing van de relevante bepalingen van wet XXXVIII van 1996 vormt de Hongaarse erkenningsbeslissing een onjuiste weergave van de buitenlandse beslissing. Hieruit blijkt de tweeledigheid van de situatie. Met andere woorden, de buitenlandse beslissing zal in Hongarije alleen werking hebben – en kunnen worden aangevoerd – indien een Hongaarse rechter ze erkent, ook al kent het Uniebeginsel van wederzijdse erkenning die bevoegdheid niet impliciet toe in de Unie en lijkt het zich eerder tegen deze situatie te verzetten.
- 27 Bovendien biedt de Hongaarse nationale regeling – de erkenningsregeling – de Hongaarse rechter die de erkenning behandelt mogelijkheden die verder gaan dan een eenvoudige automatische weergave, aangezien die rechter weliswaar geen zwaardere straf kan opleggen, maar wel een andersoortige straf of een straf met een andere draagwijdte kan opleggen en zelfs een strafbaar feit kan vaststellen dat wordt bestraft met een zwaardere straf dan de door de buitenlandse rechter vastgestelde straf. Met andere woorden, de werking van de buitenlandse beslissing wordt bij een nieuwe beslissing erkend (zie § 48, leden 2 en 4-6, van wet XXXVIII van 1996). Dit vormt een onjuiste weergave van de buitenlandse beslissing in Hongarije of eenvoudigweg een nieuwe in een andere lidstaat van de Unie tegen dezelfde persoon en met betrekking tot dezelfde feiten uitgesproken beslissing.
- 28 Tezelfdertijd lijkt de in het Hongaarse wetboek van strafrecht vastgestelde bijzondere procedure (erkenningprocedure) een nieuwe strafprocedure te vormen, waarin zelfs een nieuwe strafsanctie kan worden opgelegd aan dezelfde inbreukmaker wegens dezelfde feiten, aangezien de verdachte – indien aan de overige voorwaarden is voldaan – in die bijzondere procedure overeenkomstig het Hongaarse recht schuldig moet worden bevonden aan nieuwe strafbare feiten, die moeten worden meegedeeld aan het Hongaarse strafregister.

- 29 Het is duidelijk dat hierdoor twijfel rijst over de verenigbaarheid van de Hongaarse regeling – de procedure voor de erkenning van de werking van buitenlandse beslissingen – met het ne bis in idem-beginsel, die moet worden weggenomen door middel van de uitlegging van artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord en artikel 50 van het Handvest.
- 30 Wet XXXVIII van 1996 regelt de internationale rechtshulp in strafzaken en afdeling 1 van het [hoofdstuk] over [rechtshulp inzake tenuitvoerlegging] bevat de regeling voor de erkenning van de werking van buitenlandse beslissingen. Het doel ervan is de opname van buitenlandse veroordelingen in het Hongaarse strafregister mogelijk te maken, mits een Hongaarse rechter de werking ervan erkent. Na die opname kan de erkende beslissing in het vervolg als grondslag dienen voor de indeling van de verdachte in de categorie gevaarlijke inbreukmakers, recidivisten, hardnekkige recidivisten, etc. [zie in de Hongaarse rechtspraak, beslissing nr. Bt. II.793/2015 van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie), waarbij de doelstelling van kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad in de rechtspraak is omgezet].
- 31 Naar het oordeel van de verwijzende rechter gaat die bijzondere erkenningsprocedure, na de inwerkingtreding van het VWEU en gelet op het in de [rechts]handelingen van de Unie neergelegde ne bis in idem-beginsel, verder dan noodzakelijk is ter verwezenlijking van de doelstelling ervan – en is zij mogelijk in strijd met het primaire recht van de Unie – en is het gerechtvaardigd om dienaangaande te verzoeken om een uniforme uitlegging van het Unierecht met betrekking tot de hierboven geformuleerde vragen, ter correctie van zowel de door de Hongaarse regeling gecreëerde situatie als de rechtspraak.

VII. Prejudiciële vragen

- 32 **De verwijzende rechter werkt de formulering van de in het dictum opgenomen eerste prejudiciële vraag uit en is van oordeel dat een prejudiciële beslissing noodzakelijk is ter wille van een uniforme uitlegging, rekening houdend met het volgende:**

De verwijzende rechter vraagt zich af of **de artikelen 67 VWEU en 82 VWEU** aldus moeten worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen het voeren van een bij *om het even welke* nationale regeling vastgestelde nationale strafprocedure of andere nationale procedure die de „erkenning” of wijziging van de werking van een buitenlandse beslissing in een lidstaat tot doel heeft *en ten gevolge waarvan – op basis van dezelfde feiten – de verdachte overeenkomstig het nationale recht zelfs schuldig wordt bevonden aan andere strafbare feiten en een andere straf of maatregel dan die vastgesteld in de buitenlandse procedure wordt opgelegd.*

- 33 *Voorts vraagt die rechter zich af of die procedure kan worden behouden na de inwerkingtreding van het VWEU en gelet op het doel van de procedure – met*
- 12

■

betrekking tot een verdachte in wiens strafzaak reeds definitief uitspraak is gedaan bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van een rechter van een andere lidstaat van de Europese Unie – om in de betrokken lidstaat aan de buitenlandse veroordeling gevolgen te verbinden, hetgeen erop neerkomt dat nationaalrechtelijke strafsancties worden opgelegd.

Dit alles leidt – thans – tot een situatie waarin naar Hongaars recht, *na afloop van de procedure, met betrekking tot de verdachte in het Hongaarse strafregister de in Hongarije erkende strafbare feiten en straffen worden opgenomen, terwijl in het ECRIS de gegevens van de buitenlandse beslissing blijven vermeld.*

34 **Gedetailleerde uiteenzetting van de tweede prejudiciële vraag**

Is die bijzondere procedure verenigbaar met het ne bis in idem-beginsel dat is neergelegd (omissis) in artikel 50 van het Handvest en artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord alsook in andere [rechts]handelingen van de Unie (kaderbesluit 2008/675/JBZ)?

De verwijzende rechter vraagt zich af of het met het ne bis in idem-beginsel en de [rechts]handelingen van de Unie die met name op dat beginsel betrekking hebben, verenigbaar is dat een in een lidstaat van de Unie vastgestelde procedure moet worden gevoerd, met name de in de §§ [46] tot en met 48 van de Hongaarse wet XXXVIII van 1996 „voor de erkenning van de werking” in Hongarije van buitenlandse veroordelingen vastgestelde procedure, na afloop van een in een andere lidstaat (met betrekking tot dezelfde persoon en dezelfde feiten) gevoerde en bij definitieve beslissing beëindigde strafprocedure, zonder dat het in het concrete geval om de tenuitvoerlegging in Hongarije van een in een buitenlandse beslissing [van een lidstaat] van de Unie opgelegde strafsanctie gaat. In dit laatste geval zou de procedure immers een andere rechtsgrondslag hebben (wet CLXXX van 2012).

VIII. Noodzaak van de prejudiciële vragen

- 35 De verwijzende rechter stelt het Hof ervan op de hoogte dat er geen Hongaarse rechtspraak bestaat die relevant is voor de beantwoording van de gestelde prejudiciële vragen. De Hongaarse rechters passen de relevante bepalingen van wet XXXVIII van 1996 toe zonder ze aan het Unierecht te toetsen. Er is alleen in de zaak Balogh, C-25/15, een prejudiciële vraag gesteld in verband met in de erkenningsprocedure ontstane vertaalkosten.
- 36 Aangaande de in Hongarije in de onderzochte materie ingeleide procedures – voor de erkenning van de werking van buitenlandse beslissingen – moet, gelet op het beginsel van wederzijdse erkenning en het ne bis in idem-beginsel, worden vastgesteld of de naar Hongaars recht geldende regeling verenigbaar is met en kan co-existeren met het Unierecht.

37 Het Hof moet om een prejudiciële beslissing over de in het dictum geformuleerde vragen worden verzocht, omdat de thans geldende Hongaarse regeling, met haar procedure voor de erkenning van de werking in Hongarije van beslissingen van buitenlandse strafrechters, in strijd kan zijn met het primaire recht van de Unie waarin het beginsel van wederzijdse erkenning is neergelegd (de genoemde bepalingen van het VWEU en het Handvest alsook de doeltreffendheid en de toepassing, door middel van een uniforme uitlegging, van het relevante Unierecht en de ter uitvoering van dat recht vastgestelde [rechts]handelingen van de Unie).

38 (omissis) [aspecten van nationaal procesrecht]

Szombathely, 19 mei 2016

(omissis) [ondertekening]

(omissis) [aspecten van nationaal procesrecht]